

Isabelles rejse

Rejsen ville blive lang og farlig, men at nå frem til templet ville være anstrengelserne værd.

UVURDERLIGE VELSIGNELSER

»Templets velsignelser er uvurderlige.«

Præsident Thomas S. Monson, »Templets velsignelser«, *Liahona*, maj 2015, s. 93.

Jessica Larsen
Baseret på en virkelig hændelse

Brasilien, 1992

Isabelle missede med øjnene mod den blå himmel. Der var ikke en sky i sigte. Hun slikkede sine tørre læber.

Hendes forældre talte sagte med præsident Santiago, stavspræsidenten. Bådens motor larmede så meget, at hun ikke kunne høre dem. Men hun vidste, hvad de talte om. De var løbet tør for drikkevand.

Isabelle prøvede at koncentrere sig om, hvorfor de foretog rejsen. De skulle til templet for at blive beseglet som familie! Hun kunne huske, at hun havde hørt sine forældre tale om det smukke tempel i São Paulo, lige siden hun var lille. Det lød næsten som et eventyr at skulle derhen. Isabelles familie boede trods alt i Manaus, dybt inde i Amazonas regnskov, og templet lå mere end 3000 km væk.

Så havde præsident Santiago planlagt en seksdages rejse derhen. Flere end 100 medlemmer havde valgt at tage med. »Det kommer til at koste noget,« havde *Mamãe* sagt til hende. »Men ofre bringer velsignelser.«

Til at begynde med var rejsen spændende. De sov i hængekøjer på båddækket, sang salmer og læste i skrifterne.

Men så slap drikkevandet op, og vandet i floden var for snavset til at drikke.

Isabelle kunne mærke, at *Mamãe* rørte hendes arm. »Præsident Santiago vil samle os alle sammen,« sagde hun. »Vi vil bede om regn.«

Isabelle sluttede sig til gruppen, og de begyndte at bede. Da de var færdige med at bede, kunne hun mærke en kold vind kilde hende i nakken. Hun løb hen til den ene side af båden og gispede. Grå stormskyer var på vej imod dem. Snart styrtede regnen ned! Hun åbnede munden for at fange regndråberne med sin tunge.

»Skynd dig!« råbte *Mamãe*. »Find spande, gryder – hvad som helst!«

Isabelle snuppede en gryde og stak den frem. Hun ville gerne samle så meget vand, hun kunne. Alle arbejdede sammen, grinte og jubede. Snart havde de en vældig soppefest! Uvejret varede i 15 minutter. Det var længe nok til, at de fik alt det vand, de havde brug for. Det var et mirakel.

Snart efter kom båden i land. Men de skulle stadig rejse 2500 km mere. Alle steg om bord på en bus, der skulle tage dem resten af vejen. I dagevis bumpede

bussen ud ad de ujævne veje. En gang svingede den så voldsomt, at forruden gik i stykker. Sommetider kørte de igennem varme, overbefolkede byer. Men der var vejene i det mindste ikke så dårlige!

Alle var altid taknemmelige, når de gjorde stop i en by eller landsby for at spise. De spiste i kirkebygninger eller sammen med medlemmer af Kirken langs vejen. Den første aften ankom de så sent, at Isabelle var bange for, at der ikke var nogen, der ventede. »Du skal ikke være bekymret,« sagde *Mamãe* med et træt smil. »Se!«

Grenspræsidenten og kirkemedlemmerne stod linet op langs vejen. De holdt et banner op, hvor der står »Ofre bringer velsignelser.« Isabelle smilede, *Mamãe* havde ret!

Efter tre dages bumpen nåede de endelig frem til São Paulo. Isabelle stod op på sit sæde, så hun bedre kunne se, da bussen drejede rundt om hjørnet. Pludselig råbte alle i bussen: »O templo! O templo!« De kunne se det høje tynde tempel spir knejse over rækkerne med palmetræer. Solen skinnede på den gyldne engel Moroni.

Alle var udmattede, men ingen ville hvile. De ville besegles lige med det samme. Da det blev Isabelles families tur til at blive beseglet, tog hun omhyggeligt hvidt tøj på. Da hun gik ind i beseglingsværelset, så hun, hvordan hendes far strålede. Glædestårer strømmede ned ad *Mamães* kinder. Deres rejse havde været både lang og farlig. »Men det var det offer værd,« tænkte Isabelle. Hun smilede, da hun indtog sin plads for at blive beseglet til sin familie for evigt. ■

Forfatteren bor i Texas i USA.

I 2012 blev der bygget et tempel i Manaus i Brasilien, hvor Isabelle voksede op. På det tidspunkt var Isabelle og de andre børn voksne og havde selv stiftet familie. Mange af dem kom for at se det smukke nye tempel og mindes deres egen rejse.